

מ"ת 8703/12/14 - מדינת ישראל נגד אלמיהו גטהון

בית משפט השלום בחיפה

09 דצמבר 2014

מ"ת 8703-12-14 מדינת ישראל נ' גטהון(עציר)

בפני כב' השופטת אילת דגן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אלמיהו גטהון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד גב' זנו

ב"כ המשיב: עו"ד סלבה רוזנפלד (ס.ציבורית)

המשיב: בעצמו - באמצעות יח' הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שעניינה איומים.
לפי הנטען, ביום 2.12.14 סמוך לשעה 22:00 בחיפה, שתו המשיב והמתלונן אלכוהול ולאחר שסיימו את הבקבוק, דרש המשיב מהמתלונן שירכוש עבורו בקבוק אלכוהול נוסף ומשסירב המתלונן, איים עליו המשיב בפגיעה באופן שאמר לו: "חכה חכה... אני לא פראיר... אתה תחטוף... אני אתפוס אותך גם אם אני בפנים או לא...". בהמשך וכאשר הגיעו שוטרים למקום, שמעו את המשיב צועק את חלקו של המלל שלעיל.
3. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, לרבות עדות המתלונן אודות נסיבות האירוע והמלל שהושמע, דו"חות שוטרים שהגיעו למקום ושמעו את המשיב, והודאת המשיב במיוחס לו. לטענתה הגם שהמשיב צרך אלכוהול, הרי שמחומר הראיות עולה שהוא היה מודע למעשיו, זוכר את האירוע ואת הנסיבות ואף מביע צער על מעשיו.

עמוד 1

4. המבקשת טוענת כי מעשי המשיב חמורים ומסכנים את שלום הציבור וביטחונו. המשיב ללא כל סיבה ממשית איים על המתלונן. מעשיו מקבלים משנה חומרה נוכח העובדה כי רק ביום 1.12.14 הופקע כנגדו צו מבחן בגין אירוע בו רדף אחרי אחיו עם סכין. בהתאמה לחובתו מאסר מותנה למשך חודש במסגרת הרשעה על אותו מקרה.

5. המשיב לא מכחיש שאמר מילים "חכה חכה, אתה מכיר אותי, אתה יודע שאני לא פראייר ואתה תחטוף" הגם שיש מחלוקת בדבר הנוסח המילולי המדויק של המילים שנאמרו, ומדובר בסופו של יום בביטוי עמום שתוכנו המדויק לא הוברר. עם זאת, הוא טוען כי קיים ספק ממש בשאלה אם בכלל מתקיימת עבירת האיום כמשמעה בסעיף 192 לחוק העונשין בנסיבות המתוארות.

6. אשר לעילת המעצר, טוען המשיב כי לא קיימת מסוכנות סטטוטורית כמשמעה בחוק המעצרים. העובדה שיש ספק אם בכלל התקיימה עבירה, אף לה יש רלוונטיות לעניין המסוכנות ככל שזו בכלל קיימת במקרה הקונקרטי. אשר לרישום פלילי קודם - אכן המשיב רץ אחרי אחיו והחזיק סכין, ברם זה הרישום הפלילי היחיד העומד לחובתו והעבירה בוצעה בשנת 2012.

בשים לב לאמור, מבקש המשיב להורות על שחרורו ללא כל תנאי.

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ורשמתי לפניי כי המשיב מודה במלל המיוחס לו, אם באופן מדויק ואם במלל דומה, נראה כי קיימות ראיות לכאורה לעצם אמירת הדברים. הפרשנות והבחינה האובייקטיבית והסובייקטיבית תעשה במסגרת ההליך העיקרי שם ייקבע אם עסקין באיום כמשמעו בחוק העונשין אם לאו.

8. אשר לעילת המעצר, אני סבורה כי הצדק עם המשיב. אכן במלל שנאמר ושלא לוה באלימות פיזית לא ברור מה מידת ההפחדה והסכנה בה חש המתלונן ואף לא ברור מיניה וביה כי מדובר בכוונה לממש איום כלשהו לנקוט באלימות. בשים לב לאמור, נראה כי לא מתקיימת המסוכנות הסטטוטורית שבסעיף 21 לחוק המעצרים.

מתוך התיק עולה כי ישנה הכרות מוקדמת בין המשיב לבין המתלונן. אין חולק כי הם צרכו בצוותא בקבוק וודקה ואין חולק כי מי שהזמין היה דווקא המתלונן. שניהם היו ככל הנראה תחת השפעת אלכוהול במידה כזו או אחרת, אם כי כמובן אין מקום לקבוע בהליך זה כל קביעה בעניין שכרות. לא ברור אם מדובר באיום ממשי ורציני לפעול באלימות כנגד המתלונן בעתיד. בנסיבות לעיל, נראה כי ככל שמדובר במסוכנות קונקרטית הרי שהיא בעצימות נמוכה. לכך יש להוסיף את העובדה שאמנם קיים רישום פלילי לחובת המשיב ואפילו מאסר מותנה של חודש, ברם מדובר ברישום אחד של עבירה שבוצעה בשנת 2012.

בשים לב לכל האמור, נראה כי את המסוכנות בעצימות הנמוכה ניתן לאיין בדרך של הרחקה ואי יצירת קשר עם המתלונן, הגם שהמשיב לא הציע חלופת מעצר.

9. אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים שלהלן:

- א. המשיב לא יתקרב לביתו של המתלונן ולא יצור קשר עמו, בין בעל פה ובין בכתב, במישרין ובין בעקיפין, עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק.
- ב. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 7,000 ₪ למילוי תנאי השחרור לעיל.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא לשחרור.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

אילת דגן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע עד מחר, 10.12.14 שעה 13:00, ובלבד שהמבקשת תודיע עוד היום לסניגור ולליווי עד השעה 15:00 אם בכוונתה להגיש ערר.

**ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה,
09/12/2014 במעמד הנוכחים.
אילת דגן , שופטת**